

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO

Kraków, dnia 6 kwietnia 2023 r.

Poz. 2616

UCHWAŁA NR KI.411.45.2023

**Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Krakowie**

z dnia 3 kwietnia 2023 r.

znak sprawy: KI.43.168.12.2023

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2023 r. poz. 40) i art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1668)

o r z e k a

o stwierdzeniu nieważności Uchwały NR XLIV/499/2023 Rady Gminy Lisia Góra z dnia 2 marca 2023 r. w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości w ramach regionalnej pomocy inwestycyjnej na terenie Gminy Lisia Góra.

UZASADNIENIE

Uchwała NR XLIV/499/2023 Rady Gminy Lisia Góra z dnia 2 marca 2023 r. w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości w ramach regionalnej pomocy inwestycyjnej na terenie Gminy Lisia Góra wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie w dniu 8 marca 2023 r. Uchwała została ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego w dniu 10 marca 2023 roku, pod pozycją 1961.

Podjętą uchwałę NR XLIV/499/2023 Rada Gminy Lisia Góra powołała się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust.1, art. 41 ust.1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. , poz. 40) i art. 7 ust. 3 i art. 20b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 70) w związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 stycznia 2015 r. w sprawie warunków udzielania zwolnień z podatku od nieruchomości oraz podatku od środków transportowych, stanowiących regionalną pomoc inwestycyjną, pomoc na kulturę i zachowanie dziedzictwa kulturowego, pomoc na infrastrukturę sportową i wielofunkcyjną infrastrukturę rekreacyjną oraz pomoc na infrastrukturę lokalną pomoc na rzecz regionalnych portów lotniczych oraz pomoc na rzecz portów (t.j.Dz.U. z 2022 r. poz. 1387) oraz rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie ustalenia mapy pomocy regionalnej na lata 2022-2027 (Dz. U. z 2021 r., poz. 2422).

W toku czynności nadzorczych związanych z badaniem uchwały NR XLIV/499/2023 pod względem jej legalności, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie dokonało oceny zgodności jej ustaleń z prawem, w tym w szczególności z przepisami rozporządzenia z dnia 9 stycznia 2015 r. w sprawie warunków udzielania zwolnień z podatku od nieruchomości oraz podatku od środków transportowych, stanowiących regionalną pomoc inwestycyjną, pomoc na kulturę i zachowanie dziedzictwa kulturowego, pomoc na infrastrukturę sportową i wielofunkcyjną infrastrukturę rekreacyjną, pomoc na infrastrukturę lokalną, pomoc na rzecz regionalnych portów lotniczych oraz pomoc na rzecz portów (Dz.U. 2022 poz. 1387) oraz z obowiązującymi w tym zakresie przepisami unijnymi, w tym w szczególności rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.) oraz Komunikatu Komisji Wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2022-2027 (Dz. Urz. UE C 153 z 29.04.2021 r., str. 1). Analiza powyższej uchwały wykazała, co następuje.

Uchwałą, będącą przedmiotem postępowania nadzorczego, Rada Gminy Lisia Góra wprowadziła zwolnienie od podatku od nieruchomości nowo wybudowanych budynków lub ich części, nowo wybudowanych budowli lub ich części, stanowiących inwestycję początkową w rozumieniu § 3 pkt 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 stycznia 2015 r. w sprawie warunków udzielania zwolnień z podatku od nieruchomości oraz podatku od środków transportowych, stanowiących regionalną pomoc inwestycyjną, pomoc na kulturę i zachowanie dziedzictwa kulturowego, pomoc na infrastrukturę sportową i wielofunkcyjną infrastrukturę rekreacyjną oraz pomoc na infrastrukturę lokalną pomoc na rzecz regionalnych portów lotniczych oraz pomoc na rzecz portów (Dz.U. z 2022 r. poz. 1387), zwanego dalej rozporządzeniem, związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, zlokalizowane na terenie Gminy Lisia Góra. Z treści badanej uchwały wynika, że po spełnieniu określonych warunków przez przedsiębiorcę zwolnienie od podatku od nieruchomości stanowić będzie regionalną pomoc inwestycyjną, do której zastosowanie ma ww. rozporządzenie.

1. Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie wskazuje, że w uchwale brak jednoznacznego określenia w odniesieniu do jakich kosztów będzie obliczana regionalna pomoc inwestycyjna. Zgodnie z § 5 ust. 1 rozporządzenia warunkiem przyznania pomocy jest jej obliczenie w odniesieniu do określonych w ust. 2-7 kosztów kwalifikowanych. W ust. 2 tego rozporządzenia wskazano, że regionalna pomoc inwestycyjna może być obliczana w odniesieniu do:

- 1) kosztów inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne;
- 2) szacunkowych kosztów płacy wynikających z utworzenia miejsc pracy w następstwie inwestycji początkowej, obliczonych za okres dwóch lat, albo
- 3) połączenia kosztów, o których mowa w pkt 1 i 2, nieprzekraczających kosztów określonych w pkt 1 lub 2, w zależności od tego, który z kosztów jest wyższy.

Na podstawie analizy treści badanej uchwały Kolegium Izby ustaliło, że regionalna pomoc inwestycyjna przewidziana w uchwale Rady Gminy Lisia Góra obliczana będzie w sposób określony w § 5 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia, czyli w odniesieniu do kosztów inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne. Wskazać należy jednakże, że w załączniku Nr 1 do uchwały pn. FORMULARZ ZGŁOSZENIA ZAMIARU KORZYSTANIA Z REGIONALNEJ POMOCY INWESTYCYJNEJ W FORMIE ZWOLNIENIA Z PODATKU OD NIERUCHOMOŚCI, Rada Gminy Lisia Góra wprowadziła zapis zobowiązujący przedsiębiorcę do złożenia deklaracji w zakresie utrzymania nowo utworzonych miejsc pracy związanych z inwestycją początkową przez co najmniej 5 lat, a w przypadku MŚP co najmniej 3 lat od dnia pierwszego obsadzenia stanowiska, tj. warunku wynikającego z § 12 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia, a który ma zastosowanie jedynie w przypadku, gdy koszty kwalifikowane oblicza się w sposób określony w § 5 ust. 2 pkt 2 i 3 rozporządzenia.

W ocenie Kolegium Izby, w sytuacji gdy wartość regionalnej pomocy inwestycyjnej obliczana miałaby być w odniesieniu do kosztów inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, żądanie od przedsiębiorcy złożenia deklaracji w zakresie utrzymania nowo utworzonych miejsc pracy jest nieuzasadnione. Ponadto należy wskazać, że powyższa rozbieżność może wprowadzać w błąd potencjalnego przedsiębiorcę zamierzającego skorzystać ze zwolnienia podatkowego w ramach przedmiotowej uchwały, który przy obecnym brzmieniu uchwały i załącznika Nr 1 do uchwały może mieć wątpliwości, jakie ostatecznie koszty powinien ponieść i jakie warunki spełnić, aby skorzystać z pomocy.

2. W § 3 ust. 1 przedmiotowej uchwały Rada Gminy Lisia Góra określiła, że cyt.: „1. Do kosztów kwalifikowanych, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia, zalicza się cenę nabycia albo koszt wytworzenia rzeczowych aktywów trwałych w tym budowli i budynków w rozumieniu przepisów prawa budowlanego oraz ich wyposażenia związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej w szczególności: a) maszyn i urządzeń, w tym systemów i sieci teleinformatycznych, b) środków transportu, c) narzędzi, przyrządów i aparatury, d) wyposażenia technicznego do prac biurowych, e) urządzeń infrastruktury technicznej wymienionych w art. 143 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 1899 z późn. zm.), f) infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 1648 z późn.zm.); 2. Cenę nabycia i koszt wytworzenia środków trwałych ustala się zgodnie z przepisami o rachunkowości.”.

Kolegium Izby wskazuje, że wymienione w § 3 ust.1 przedmiotowej uchwały koszty kwalifikowane nie stanowią wszystkich kosztów określonych w § 6 ust. 1 rozporządzenia, który jednoznacznie wymienia, jakie koszty zalicza się do kosztów kwalifikowanych, w przypadku gdy regionalna pomoc inwestycyjna obliczana jest w sposób określony w § 5 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia.

Zdaniem Kolegium Izby Rada Gminy Lisia Góra, poprzez zawężenie zakresu kosztów kwalifikowanych, w oparciu o które obliczana będzie wartość regionalnej pomocy inwestycyjnej udzielanej na podstawie przedmiotowej uchwały, naruszyła § 6 ust. 1 rozporządzenia. Zgodnie z ww. przepisem do kosztów kwalifikowanych, o których mowa § 5 ust. 2 pkt 1, zalicza się:

- 1) cenę nabycia prawa własności gruntów lub prawa ich wieczystego użytkowania;
- 2) cenę nabycia albo koszt wytworzenia rzeczowych aktywów trwałych w tym budowli i budynków w rozumieniu przepisów prawa budowlanego oraz ich wyposażenia związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej w szczególności:
 - a) maszyn i urządzeń, w tym systemów i sieci teleinformatycznych,
 - b) środków transportu,
 - c) narzędzi, przyrządów i aparatury,
 - d) wyposażenia technicznego do prac biurowych,
 - e) urządzeń infrastruktury technicznej wymienionych w art. 143 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899),
 - f) infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576 oraz z 2022 r. poz. 501);
- 3) cenę nabycia wartości niematerialnych i prawnych, jeżeli spełniają one łącznie następujące warunki:
 - a) będą wykorzystywane wyłącznie w zakładzie otrzymującym pomoc,
 - b) podlegają amortyzacji zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2021 r. poz. 217, 2105 i 2106),
 - c) są nabyte na warunkach rynkowych od osób trzecich niepowiązanych z nabywcą,

d) zostaną włączone do aktywów przedsiębiorstwa otrzymującego pomoc i będą związane z projektem, na który przyznano pomoc przez co najmniej 5 lat albo 3 lata w przypadku MŚP;

4) koszty wartości niematerialnych i prawnych kwalifikujące się do objęcia pomocą do wysokości 50% całkowitych kwalifikowanych kosztów inwestycji początkowej

- w przypadku dużych przedsiębiorców.

Zdaniem Kolegium Izby przepisy rozporządzenia zawierają zdefiniowany zakres kosztów kwalifikowanych do obliczania regionalnej pomocy inwestycyjnej i Rada Gminy, poprzez wybiórcze wskazanie w uchwale, nie może go zawężyć. Kolegium Izby wskazuje ponadto, iż w powyższym zakresie należy wziąć pod uwagę również rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn.zm.), jak również Komunikat Komisji Wytoczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2022-2027 (Dz. Urz. UE C 153 z 29.04.2021 r., str. 1), które regulują warunki dopuszczalności udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej, wskazując m.in. jakie koszty kwalifikowane winny być brane pod uwagę przy obliczaniu wartości tej pomocy.

3. W § 4 ust. 4 uchwały ustalono, że cyt.: „*Warunkiem dopuszczalności udzielenia regionalnej pomocy inwestycyjnej jest wniesienie przez beneficjenta pomocy wkładu finansowego w wysokości co najmniej 25% kosztów kwalifikowanych, pochodzących ze środków własnych lub zewnętrznych źródeł finansowania, z wyłączeniem publicznych środków finansowych, a także utrzymanie inwestycji w danym regionie przez okres co najmniej 5 lat, a w przypadku MŚP co najmniej 3 lat, od daty zakończenia jej realizacji; wymiana w tym okresie przestarzałych lub zepsutych instalacji lub sprzętu jest możliwa, pod warunkiem że działalność gospodarcza zostanie utrzymana na danym obszarze przez minimalny okres.*”. Kolegium Izby stwierdziło, że określając w § 4 ust. 4 uchwały warunki dopuszczalności udzielenia regionalnej pomocy inwestycyjnej, Rada Gminy Lisia Góra nie odniosła się do warunku ustalonego w § 12 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia, tj. warunku dotyczącego potwierdzenia przez beneficjenta, że nie dokonał przeniesienia do zakładu, w którym ma zostać dokonana inwestycja początkowa, której dotyczy wnioski o pomoc, w ciągu dwóch lat poprzedzających złożenie wniosku o pomoc, oraz zobowiązanie się przez beneficjenta, że nie dokona takiego przeniesienia przez okres dwóch lat od zakończenia inwestycji początkowej, której dotyczy wnioski o pomoc; w odniesieniu do zobowiązań zaciągniętych przed dniem 31 grudnia 2019 r. wszelka likwidacja miejsc pracy związanych z taką samą lub podobną działalnością w jednym z pierwotnych zakładów beneficjenta na terytorium państwa EOG, która miała miejsce od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 czerwca 2021 r., nie jest uznawana za przeniesienie, o którym mowa w § 3 pkt 12a.

Zdaniem Kolegium Izby ustalenie warunków dopuszczalności pomocy na podstawie badanej uchwały, poprzez odniesienie się tylko do niektórych warunków określonych rozporządzeniem poddaje w wątpliwość obowiązek spełnienia przez podatnika warunków określonych w rozporządzeniu, a pominiętych w uchwale. Zgodnie § 25 ust. 1 z w związku § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. z 2016 r. poz. 283) przepisy prawa

materialnego aktu prawa miejscowego powinny możliwie bezpośrednio i wyraźnie wskazywać kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować. Postanowienia § 4 ust.4 uchwały ww. wymogu nie spełniają, przez co Kolegium Izby uznało, że Rada Gminy Lisia Góra modyfikując warunki dopuszczenia do udzielenia zwolnienia określone w § 12 ust. 1 rozporządzenia przekroczyła swoje kompetencje do stanowienia aktów prawa miejscowego. Jak wskazał WSA w Białymstoku w wyroku z dnia 2 lipca 2020 r., sygn. akt II SA/Bk 208/20, akty prawa miejscowego nie mogą przekraczać upoważnień ustawowych.

4. W § 7 ust. 1 uchwały określono, że cyt. „*Podmiot korzystający ze zwolnienia jest zobowiązany powiadomić pisemnie Wójta Gminy Lisia Góra o utracie prawa do zwolnienia, lub zmianie mającej*

wpływ na wielkość udzielonej pomocy, najpóźniej w terminie do 14 dni od daty powstania okoliczności, powodujących taką utratę lub zmianę na druku stanowiącym załącznik nr 6 do niniejszej uchwały.”. W załączniku Nr 6 do uchwały zawarto natomiast zapis cyt.: „Jednocześnie informuję, iż dokonam dobrowolnie zwrotu nienależnie otrzymanej pomocy.” Kolegium Izby zauważa, że zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 743 z późn.zm.) beneficjent pomocy jest zobowiązany do zwrotu kwoty stanowiącej równowartość udzielonej pomocy publicznej, co do której Komisja wydała decyzję o obowiązku zwrotu pomocy, chyba że wskutek wniesionego odwołania zostanie zawieszona wykonanie decyzji Komisji. Wobec powyższego Kolegium Izby zaznacza, że zwrot udzielonej pomocy publicznej może nastąpić jedynie na podstawie decyzji wydanej przez Komisję Europejską, co jednocześnie wyklucza zobowiązanie beneficjenta pomocy do jej dobrowolnego zwrotu.

5. W ocenie Kolegium Izby także postanowienie cyt.: „Oświadczam, że nieposiadania zaległości z tytułu podatków i opłat lokalnych, podatku rolnego i leśnego, dla których organem podatkowym jest Wójt Gminy Lisia Góra oraz zaległości w stosunku do Gminy Lisia Góra, w dniu dokonania zgłoszenia zamiaru skorzystania z pomocy oraz w okresie 6 miesięcy poprzedzającym złożenie zgłoszenia” zawarte w części III pkt 5 załącznika Nr 1 do uchwały, pozostają poza granicą dopuszczalności działania rady gminy w zakresie wprowadzania zwolnień w podatku od nieruchomości wyznaczonego powołaną dyspozycją art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Wskazać w tym miejscu należy, iż rada gminy na podstawie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych może wprowadzić jedynie zwolnienia przedmiotowe, gdyż wprowadzenie zwolnień od podatku od nieruchomości o charakterze przedmiotowo-podmiotowym nie może być wprowadzone uchwałą organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego, lecz wyłącznie aktem prawnym rangi ustawowej. Powołana teza wynika z ustalonej linii orzeczniczej sądów administracyjnych (np. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 czerwca 2014 r., sygn. II FSK 1529/12) kategorycznie akcentującej, iż skoro przepis art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zezwala radzie gminy jedynie na wprowadzenie innych zwolnień przedmiotowych, niż określone w art. 7 ust. 1 ustawy, to tym samym zakazuje wprowadzania zwolnień o charakterze przedmiotowo-podmiotowym. Nadto jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w kolejnym judykacie (wyrok z dnia 24 listopada 2016 r., sygn. II FSK 2531/16) prawo do ustanawiania zwolnień przez gminę dotyczy wyłącznie tych, które odnoszą się do pewnej kategorii przedmiotów opodatkowania; nie obejmuje natomiast prawa do ustanowienia zwolnień podmiotowo-przedmiotowych, to jest wyłączenia z opodatkowania pewnych kategorii podmiotów znajdujących się w określonej sytuacji faktycznej lub prawnej. Zakreślone spojrzenie na niedopuszczalność uchwalania przez radę gminy zwolnień od opodatkowania podatkiem od nieruchomości o charakterze mieszanym znajduje umocowanie w wcześniej ukształtowanej linii orzeczniczej sądów administracyjnych konsekwentnie akcentującej, iż zwolnienie określone w art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych może dotyczyć wyłącznie przedmiotu, a więc nieruchomości wykorzystywanych do różnego rodzaju działalności. Przy czym, co istotne, przedmiot ten winien być tak określony, żeby nie była możliwa identyfikacja konkretnego podatnika, a więc cechy przedmiotu muszą zostać tak w przepisie określone, żeby dotyczyły potencjalnie (hipotetycznie) nieoznaczonego indywidualnego podatnika. Jest to o tyle trudne, że zwolnienie w każdym przypadku będzie w ostatecznym rozrachunku dotyczyło określonego podmiotu, a to z tej przyczyny, że konstrukcja podatku obejmuje zarówno przedmiot, jak i podmiot podlegający opodatkowaniu. W konsekwencji, nie ma też zwolnienia przedmiotowego, którego nie można przypisać określonemu podmiotowi. Utrudnienie to wymaga od rad gmin staranności w tworzeniu przepisów prawa miejscowego, przede wszystkim przy określaniu kryterium zwolnienia poprzez identyfikację przedmiotu, a nie podmiotu tego zwolnienia.

Kolegium Izby dodatkowo wskazuje, że w treści załączników Nr 1, 2 i 3 do Uchwały NR XLIV/499/2023 wskazano błędną nazwę uchwały.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie podkreśla, że podejmowana w oparciu o przepisy art. 7 ust 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych uchwała stanowiąca akt prawa miejscowego stanowi źródło prawa obowiązujące na obszarze Gminy Lisia Góra. Zatem zawarte w niej unormowania adresowane do podmiotów zewnętrznych, powinny być tworzone z zachowaniem zasad przejrzystości, jasności i jednoznaczności przepisów w nich zawartych. Adresat danego przepisu powinien na jego podstawie wiedzieć, w jaki sposób ma się zachować, a z kolei organ stosujący ten przepis powinien wiedzieć w jaki sposób go zinterpretować. Jak wynika z przywołanych postanowień uchwały, badana uchwała NR XLIV/499/2023 nie spełnia tych wymagań. Narusza tym samym w sposób istotny art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ponieważ w istocie nie określa w sposób jednoznaczny warunków wprowadzonego zwolnienia.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie na posiedzeniu w dniu 22 marca 2023 r. ze względu na istotny charakter naruszenia prawa postanowiło wszcząć postępowanie o stwierdzenie nieważności Uchwały NR XLIV/499/2023. Jednocześnie Kolegium Izby powiadomiło Radę Gminy Lisia Góra o terminie ponownego rozpatrywania sprawy i możliwości uczestniczenia w posiedzeniu Kolegium upoważnionych przedstawicieli Rady.

W związku z tym, że Rada Gminy Lisia Góra w wyznaczonym terminie nie usunęła wskazanych nieprawidłowości, a także nie skorzystała z możliwości przedstawienia dodatkowych wyjaśnień – orzeczono, jak w sentencji niniejszej uchwały.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze podlega opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego – zgodnie z art. 13 pkt 8a ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz.U. z 2019 r., poz. 1461).

POUCZENIE

Na niniejszą uchwałę przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie. Skargę tę należy wnieść w terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszej uchwały, przy czym należy to uczynić za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie.

PRZEWODNICZĄCY KOLEGIUM IZBY

Mirosław Legutko